

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ЯЛОВИЧИНИ В УКРАЇНІ

Родік Н.К., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Основою аграрного ринку є виробництво вітчизняними товаровиробниками сільськогосподарської продукції, яке переважно формує продовольчу безпеку держави.

Продовольча безпека держави — захищеність життєвих інтересів людини, яка виражається у гарантуванні державою безперешкодного економічного доступу людини до продуктів харчування з метою підтримання її життєдіяльності.

Одним із елементів продовольчої безпеки є забезпечення виробництва м'яса ВРХ.

Упродовж останніх 20 років поголів'я великої рогатої худоби в Україні скоротилося в 5 разів – з 25 мільйонів залишилося зазедве 5 мільйонів. Це вже хронічна проблема, і змін на краще найближчим часом чекати не варто [1].

Вітчизняні підприємства-виробники м'яса у зв'язку з нестабільним станом економіки не мають змоги задовольняти потреби споживачів у даному виді товарів. Низький рівень пропозиції, через високу збитковість, призводить до постійного зниження попиту.

Нестабільна бюджетна підтримка виробників яловичини і відсутність дієвих програм у розвитку тваринництва сприяє подальшому занепаду галузі.

Таким чином, в Україні і надалі загострюється проблема забезпечення споживачів яловичиною. Якщо у 2003 р. у структурі виробництва м'яса яловичина займала 51 %, то у 2011 році - лише 7%. Такі структурні зміни відбулися не тільки за рахунок збільшення виробництва свинини та м'яса птиці, але і за рахунок катастрофічного зниження обсягів виробництва яловичини [2].

Саме тому, сільськогосподарські підприємства, виробники м'яса ВРХ, стикаються з низкою таких проблем, як:

- виручка від реалізації в більшості сільськогосподарських підприємств не покриває витрат на виробництво продукції;
- неналежний розвиток кормової бази;

* Науковий керівник – Харчевнікова А.С., асистент

- низька продуктивність тварин;
- надмірна матеріало-, енерго-, і трудоемність виробництва;
- недосконалість державної політики;
- існування тенденції привілеювання імпоротної сировини;
- занедбаність пасовищ;
- низька відтворюваність стада.

Для розв'язання завдань з розвитку тваринництва необхідно здійснити такі заходи:

- зупинити зменшення поголів'я великої рогатої худоби шляхом удосконалення механізму надання бюджетних дотацій;

- забезпечити приріст обсягів виробництва м'яса шляхом розвитку м'ясного скотарства в сільськогосподарських підприємствах і великих фермерських господарствах;

- стимулювати розвиток м'ясного скотарства в сприятливих для його розвитку регіонах;

- сприяти розвитку конкурентоспроможного виробництва шляхом підтримки формування механізованих тваринницьких ферм і комплексів, укомплектованих високопродуктивним поголів'ям та забезпечених належною кормовою базою;

- створити сучасну державну систему селекції у тваринництві;

- створити умови для кращого забезпечення сільськогосподарських виробників, в першу чергу особистих селянських господарств, племінним молодняком;

- сприяти концентрації виробництва продукції тваринництва в особистих селянських господарствах шляхом формування кооперативних об'єднань з метою одержання високоякісної сировини та безпечної для здоров'я людини тваринницької продукції, розширення заготівельної інфраструктури, підвищення товарності продукції тваринництва у 1,5 раза;

- сприяти розвитку комбікормової промисловості на кооперативних засадах та створенню культурних пасовищ;

- розширити мережу підготовки операторів тваринництва різного профілю, підвищити кваліфікацію та удосконалити механізм атестації спеціалістів і працівників галузі [3];

- проводити доплату товаровиробникам за продані ними кондиційне поголів'я великої рогатої худоби, за наявне та прирощене маточне поголів'я сільськогосподарських тварин;

- стимулювати закупівлю сільськогосподарськими підприємствами телиць і нетелів у племінних господарствах та за імпортом;

- підвищити рівень ефективності функціонування підприємств з

виробництва м'яса ВРХ удосконаливши та підвищивши при цьому рівень кредитної діяльності, а також вкладення інвестицій;

— розведення та утримання спеціалізованих (м'ясних) порід худоби;

— тісна співпраця з постачальниками сировини та збут продукції на продовольчий ринок;

— реформування державної політики щодо ліцензування імпоротної м'ясної продукції з метою запобігання ввезення в Україну низькосортної продукції за цінами, які значно нижчі, ніж на українському ринку;

— здійснити аналіз фінансового стану суб'єктів господарювання з виробництва м'яса великої рогатої худоби (ВРХ) та визначити їх конкурентні позиції на ринку м'ясної продукції скотарства.

Література.

1. www.radiosvoboda.org
2. www.rbc.ua
3. Державна цільова програма розвитку українського села на період до 2015 року
4. www.agrobiznes.org.ua

АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ТА ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Сахненко В.І., к.е.н., доцент,

*Харківський національний технічний університет
сізьського господарства імені Петра Василенка*

В країнах ЄС та у світі в цілому стрімко збільшується органічне виробництво – цілісна система господарювання та виробництва харчових та інших продуктів, яка поєднує в собі найкращі практики, що враховують збереження довкілля, рівень біологічного розмаїття, збереження природних ресурсів, застосування високих стандартів належного утримання тварин та методів виробництва, які відповідають певним вимогам до продуктів, виготовлених з використанням речовин та процесів природного походження.

Україна є аграрною державою. Її аграрний економіки, який вмикає сільське господарство, харчову і переробну промисловість, забезпечує продовольчу безпеку та продовольчу незалежність країни, формує 17 % ВВП та близько 60 % фонду споживання населення.